

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordininariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Decisio LXIII. Constitutiones Apostolicæ, & præsertim Clementis VII. &
aliorum Antecessorum de extendendis confensibus in libris Cameræ infra
15. dies à die missæ, nunquid per non usum aut contrarium ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

Et ex his Domini resoluerunt contra Capitulum & Canonicos. Verum, quia
apponebatur d. Motum proprium Pauli III. fel. mem. non esse in forma probanti.
dicatum sicut, quod super hoc particulariter videretur.

DECISIO LXIII.

Constitutiones Apostolicæ, & præsertim Clementis VII. & aliorum Antecessorum de extendendis
consensibus in libris Cameræ infra 15. dies à die
missæ , nunquid per non usum aut contrarium
usum sublata dicantur, accedente præsertim tacito
consensu Papæ.

REVERENDISS. P.D. DAMASCENO.

Conchen. Beneficiū.

Decisio 335.
PAX I. recent.

Luna 14. Novembris 1617.

S U M M A R I U M .

- 1 Constitutiones Clementis VII. & aliorum Pontificum de extendendis consensibus in libris Cameræ infra 15. dies à die missæ , non sunt in usu, num. primò & sequentibus.
- 2 Constitutionis non usus debet probari in specie, & concludenter, quod si per non usum fuerit alias judicatum.
- 3 Syllos disformis an, & quando sit attendendus , ut consuetudinem in-
dacat.
- 4 6 Constitutio, non est novum, quod servetur in aliquā parte , & in alia parte in desuetudinem abeat.
- 5 7 Constitutio Apostolica , & illius validitas per non usum , vel per contrarium usum minimè tollitur, declaratur num. 8.
- 8 Cancellaria Apostolica dicitur organum Papæ.

Scion-

Scientia Papa, immo & consensus infer-
tar & presumuntur ex scientia suo-
rum officialium, & praeferim Can-
cellaria Apostolica.

9 Error enim excausat à pena.
10 Pena est amittere Ius suum.

II Jus dicitur questionum per solam fa-
ram Papa & Etiam non explicita-
teris.

12 Litterarum Apostolicarum expa-
& extensio consensus non fit alio
stantiam gratiae, sed ad probatum

DUbitavi, an constitutiones felicis recordationis Clementis VII. & aliquo
Antecessorum de extendendis consensibus in libris Cameræ infra 15. dei
die Missæ obstatent Gregorio, qui illas non observavit, & quia Gregorius
sui defensione faciebat totum fundamentum in non usu prædictarum consti-
tutionum, difficultas fuit restringere ad duo. Primum an probaretur dictus non usus, secun-
dum an probatus relevaret,

2 Quo ad primum fuit dictum, constare de non usu, ex pluribus consen-
spatio septuaginta annorum præstis post quindecim dies à die missæ, quorum o-
pia fuit data pro parte Gregorii, nec non etiam ex testibus curialibus, & præ-
pro ejus parte examinatis, & ex fide septem Notariorum Cameræ, hoc idem in-
stantium, & ulterius ex decis. Oradni in causa Barchinonæ. Canonizatus 10. O-
bris 1594. 24. Maij 1568. hoc idem per testes usque tunc examinatos affir-
mibus.

3 Quibus non obstatre visum fuit, quod multi consensus fuerint etiam prodi-
nitra quindecim dies, unde inferunt istum usum tanquam diffinitem non suffici-
ti ex allegatis, quia fuit responsum constitutiones habere duas partes; prius
quod consensus debeant extendi infra quindecim dies, alteram quod illis non-
tentis resignatio sit nulla, & beneficium moriente resignante vacet per obli-
betur, quod aliquando ob non extensem consensum intra quindecim dies fui-
annullata resignatio, ita in proposito respondet Dec. conf. II. numer. 12. vers. 6. Crav-
randum est.

4 Ulterius fuit dictum, quod quando diversitas reperitur in actibus, quiscom-
patiuntur cum consuetudine, talis diversitas non impedit consuetudinem inde-
suetudinem, quia qui potest extendere post quindecim dies, multò magis intra
quindecim dies, unde extensio facta intra quindecim non attribuitur oblatu-
constitutionis, sed facultati facientis, ita Dec. post Bart. dicto conf. II. num. 12. vers. 1. &
Alexan. conf. 108. num. 15. volum. 2. Anch. conf. 339. numer. 7. in fin. vers. 6. Ad secundam
Crav. conf. 197. num. 12. vers. opt. facit Roland. conf. 53. num. 3. vol. 2. Rosa in causa Pe-
men. statut. 14. Martii 1580. coram Robuſterio relata inter dixer. impress. dec. 294. no. 6. par. 2.

Non etiam obstare visum fuit, quod in pluribus decisionibus fuerit habita ratio istarum constitutum nempe apud Verall. in manu script. 225. lib. 1. Veronen. Sancti Zenonis coram Aldobrandino, qui postea fuit Clemens Papa VIII. de qua inter divers. impress. decis. 215. part. prima, & in alia Veronen. pensionis 27. Junie 1590. coram Illustri. Plato, quia in predictis decisionibus minimè fuit actum denou usu predictarum Constitutionum. Nam decisio Verall. firmat tantum constitutionem Clem. esse extravagantem, non autem simplicem regulam Cancellariae decis. Clem. Papae VIII. dictam Constitutionem præsupponendo disputat deinde eti. & ante disputatioem super usu causa fuit concordata, ut fuit repertrum in illius annotationibus; decisio coram Illustri. Plato fuit facta una parte informante, & sic nemine opponente de nonus, & examinati Testes, Rota censuit pro non usu, & in dicta Barchionem, Oradini.

Similiter fuit dictum non obstare, quod Constitutiones adhuc obseruentur quoad multa, nempe in descriptione consensuum in libris Cameræ, annotatione missæ, super supplicatione, & similibus; quia fuit responsum non esse novum, quod Constitutio servetur quo ad aliqua, & quoad alia abeat in defuerendum. Ruin. cons. 55. infin. lib. 5. Corn. consil. 20. num. 2. ver. sc. necessiam obstat lib. 3. Gabr. consil. 78. num. 9. lib. 2. Aragon. decis. 1.

Circa secundam, Domini habebant pro indubitate, quod non usus sive contrarius usus populorum sine consensu Papæ nihil potest operari contra validitatem Constitutionum Apostolicarum, ex late deductis in Romana concordie S. Petri die 13 Novembris 1609. 11. Ianuarii. & 12. Februario 1610, coram Reverendissimo Ca-

valiero.

Dificultas erat in hoc casu, quod iste non usus fuit observatus in ipsamet Cancellaria Apostolicā, quæ dicitur organum Papæ. Cassad. decis. 2. num. 7. super reg. de unio. Cas. de Graff. decis. 1. num. 8. de probat. Unde inferebatur non solum ad scientiam ipsius Papæ, quæ regulariter interferr ex scientiâ ejus Officium. Bart. in L. si Publicanus, §. in omnibus num. 1. ff. de public. & velig. Cravet. de antiqu. temp. par. 4. §. absolutis. nu. 23. Boer. Dec. 264. n. 19. Abb. consil. 64. num. 5. cum aliis per Surd. consil. 429. Verum etiam ad consensum qui colligitur tam ex eo, quod quidquid gestum Cancellaria, videtur gestum ab ipsomet Papa, cuius ipsa est Organum ex alleg. supra, & sic ipsem videtur fuisse, qui legem abrogavit, non subdit; dicitur enim factum Papæ, etiam si ipse geslerit cum alio. Feder. consil. 117. num. 2. Vitalim. in Clem. 1. num. 26. de probat. Gabr. conclus. 2. num. 12. eod. tit. Rotain causa Salamanica iurisditionis. 17. Mij. 1577. coram bon. mem. Cardinali Seraphino ro- lata inter divers. impress. decis. 171. num. 2. par. 1. & in causa Oxonien. beneficis 24. Octobr. proximicoram me, quā in etiam ex altero, nempe quia iste non usus, sive contrarius usus fuit in Curia Romana infra parietes sacri Palatii. Unde summi Ponti-

Oo

Pontifices ob nullam aliam causam videntur tacuisse, quam quia contenti form
prædictas Constitutiones in desuetudinem abire. Et per prædictam rationem
non usus, sive contrarius usus fuerit observatus in Cancellaria Apostolica, que
Organum Papæ, & dictæ Constitutiones fuerint abrogatae concusit Rotunda
civ. Orationi supra allegatis.

⁹ Ceterum, quatenus prædicta possent pati difficultatem, circa abrogationem
dictatum Constitutionum, considerabant Domini, quod Gregorius non intendit
sticere, quod dictæ Constitutiones amplius non ligent, immo offert se patrum illorum
futurum semper observare, sed dicit, se excusandum à poena dictarum Consta
tionum, propter justam causam, quam ex prædictis habuit, credendi, quando
essent amplius in uso, siquidem communis error excusat à poena. Bartol. in Lopu
§. apud Labeonem. ff. de Edil. edic. cum cumulat. per Roland. consil. 96. num. 1
pluribus sequentib. lib. 2. Surd. consil. 327. num. 51.

¹⁰ Et poena videtur esse, quod quis per non extensionem consensu[m] in certum
p[ro]p[ri]o amittat jus sibi delatum ex gratia Apostolica, quem consensu[m] resignans,
dubitatum est, tunc temporis adfuisse, p[ro]p[ri]a enim est amittere jus quæsumus
C. de pueris verb. nullatenus 36. quæsi. 2. & in cap. fin. verb. ex vi. & Abb. num.
in fin. de iur. Patron. Rom. consil. 236. in primo. Paris. consil. 5. num. 193. vol. 4. Sord.
cif. 7. num. 13. & 232. num. 9. ad fin.

¹¹ Et jus dicitur quæsumus per solam signaturam Papæ. Put. decif. 94. num.
par. 2. Captaq. decif. 301. par. 3. fuit dictum in causa Barchinonen. Prioratu. 1547.
coram Mohedano relata inter divers. impress. decif. 7. lib. 1. part. 3. in Euden
ficu. 9. Maii 1578. coram Illustri. Blanchetto, qua est 418. num. 3. par. 1. doc. 8.
Cusentina Pensionis 13. Ianuarii 1596. coram bon. mem. Litia, in Pamplona, le
obialis. 21. Aprilis 1610. coram Domino Attrebaten.

¹² Etenim litterarum expeditio, & extensio consensu[m] non sicut sublata
gratia, sed ad probationem. Gemin. consil. 106. num. 6. vers. in contraria ha
decif. 87. n. 3. derescript. in antiqu. Moked. decif. 9. n. lit. penden. Verall. decif. 67. n. 3.

DECL.